644/02

Den 2. maj 2002 blev i sag nr. 56.301:

xxxxxx xxxxxxx xxxxxxx
xxxx x
xxxx xxxxxx

mod

Bauta Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Bauta Forsikring A/S, klager over, at selskabet anser et anmeldt krav for forældet og dermed har afvist at realitetsbehandle kravet.

Klageren har forklaret, at han ikke var klar over, at der kunne ske anmeldelse til egen ulykkesforsikring.

I selskabets skrivelse af 8/8 2001 til nævnet hedder det bl.a.: "Af sagens akter fremgår det at vores medlem væltede med sin knallert den 10.08.96, da den ramte en kantsten. Herved blev højre knæ beskadiget. Samme dag blev vores medlem opereret, idet man fikserede knæet med skrue og ståltråd. Ved den efterfølgende, ambulante undersøgelse den 04.11.96 oplyste vores medlem at han havde god funktion i knæet. Lægerne konkluderede at der var tale om et tilfredsstillende resultat og at vores medlem igen frit måtte dyrke sport og lignende. Ved kontrollen ca. 1 år efter operationen kunne man konstatere at knæet fortsat var velfungerende og uden instabilitetsfænomener. Den isatte skrue medførte imidlertid smerter i knæet og derfor fjernede man den den 08.08.97. Disse oplysninger har været forelagt vores rådgivende læge. Det er hans opfattelse at tilstanden er stationær ved undersøgelsen den 04.11.96 og i alt fald på årsdagen for uheldet, dvs. medio august 1997. Som følge heraf forfaldt kravet 14 dage senere, dvs.

ultimo august 1997, jf. Forsikringsaftalelovens § 24. Af Forsikringsaftalelovens § 29 følger det, at krav, som er grundede i forsikringsaftalen, forældes to år efter udgangen af det år, i hvilket fordringshaverens fik kundskab om kravet og om at det er forfaldet, og i alt fald 5 år efter forfaldstidspunktet. I Øvrigt finder reglerne i lov nr. 274 af 22. december 1908 §§1-3 anvendelse. Senest omkring medio august 1997 var vores medlem bekendt med de forhold, som nu danner grundlag for hans erstatningskrav. Knæet var på det tidspunkt velfungerende og lægerne havde allerede i november 1996 sagt god for at han igen dyrkede sport og lignende. Vi mener således at han både havde kundskab om at han havde et krav og at dette var forfaldet på det tidspunkt. Det er derfor vores opfattelse at kravet, i medfør af ovenstående paragraf, er forældet pr. 01.01.2000. Vi modtog anmeldelse af uheldet den 30.04.01. Vores medlems uvidenhed om forsikringens dækningsomfang ændrer efter vores opfattelse ikke på ovennævnte. På baggrund af Ankenævnets henvendelse har vi gennemgået sagen på ny, men ikke fundet anledning til at ændre opfattelse."

I klagerens skrivelse af 17/8 2001 til nævnet er anført: "Bauta skriver i deres brev af 8.8.01 til Ankenævnet, at jeg senest medio august 97' var bekendt med de forhold, som nu danner grundlag for mit erstatningskrav. Dette er ikke korrekt. Havde jeg haft kendskab til mine forsikringsrettigheder, var Bauta blevet orienteret allerede da jeg væltede med knallerten og da jeg fik fjernet skruen, men jeg vidste ingenting. Til trods for at jeg gerne måtte dyrke sport 3 mdr. efter ulykken, gjorde jeg det ikke og har ikke gjort det siden. Jeg har i øvrigt aldrig spillet fodbold, håndbold, hvor knæene netop udsættes for ekstreme belastninger, så mine knæ burde faktisk være rigtig, rigtig gode. Det første års tid regnede jeg med at generne primært skyldtes skruen i knæet. Det hjalp også meget at den kom ud. Da jeg efterfølgende havde gener troede jeg det skyldtes vokseværk, men det kan det ligesom ikke blive ved med at være. Da jeg blev kasseret til sessionen tænkte jeg på, at det egentlig ikke var rimeligt at jeg 4 1/2 år efter ulykken stadig havde knægener. Først herefter blev jeg klar over, at Bauta kunne inddrages og at der var en 5 års forældelsesfrist."

Nævnet har gennemgået journaludskrifterne fra Roskilde Amts Sygehus.

Nævnet udtaler:

Nævnet finder efter en gennemgang af sagen at kunne lægge til grund, at generne efter ulykkestilfældet har været til stede siden 1997. Da nævnet finder, at klageren i hvert fald på dette tidspunkt har haft grund til at tro, at ulykkestilfældet i 1996 havde resulteret i en skade, der kunne give anledning til et krav mod selskabet, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at et eventuelt krav er forældet ved udgangen af 1999 i henhold til forsikringsaftalelovens § 29's 2-årige forældelsesregel. At klageren har været uden kendskab til, hvilke rettigheder hans ulykkesforsikring gav ham i anledning af skaden, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard